

رابطه ی زبان مادری و پرورش هویت ملی در دوره ی پیش دبستانی

محمد صدیق قادری

کارشناس ارشد آموزش و پرورش تطبیقی و معاون آموزش ابتدایی مدیریت آموزش و پرورش قروه - کردستان

E-mail: Qaderi1355@ gmail.com

صدیق دهقانی

کارشناس ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش و کارشناس پیش دبستانی مدیریت آموزش و پرورش قروه - کردستان

E-mail: s.dehghani20@yahoo.com

چکیده

آموزش در اوایل دوران کودکی، نقشی مهمی در زندگی کودکان ایفا می‌کند تأثیر این دوره را در رشد ذهنی، هیجانی، اجتماعی و فیزیکی فرد بسیار مهم می‌دانند. این سال‌ها مهم‌ترین سال‌های زندگی فرد هستند، زیرا بنیان رشد شخصیت وی در این دوره طرح‌ریزی می‌شود. زبان مادری، چنان‌که از نامش پیداست، پیوندی تنگاتنگ با قلب فرد دارد. زبان مادری هویت انسان را شکل می‌دهد و حامل فرهنگ گذشته و گذشتگان به ما و فرهنگ ما به آینده و آیندگان است یادگیری زبان مادری، کودکان را یاری می‌کند تا نگرش بهتری نسبت به یادگیری زبان، سوادآموزی و ارزش‌های فرهنگی خود داشته باشند. از طرفی مسئله هویت و زبان، و چگونگی تعامل این دو به مثابه ی دو جزء از زیرساخت های جوامع بشری، تا آن حد اهمیت دارد که برخی جامعه شناسان و تحلیلگران علوم اجتماعی معتقدند ملت‌ها زاینده ی عصر جدید نیستند؛ بلکه باید آن‌ها را حاصل بازسازی هویت های سرزمینی قدیمی تر بدانیم که از سنت‌ها، تاریخ، زبان، مذهب، عوامل محیطی و جغرافیایی، و به ویژه اسطوره‌ها اثر می‌پذیرند. در این مقاله سعی شده است که ضمن بررسی هویت و عناصر آن (که زبان یکی از مهم ترین این عناصر است) به ضرورت آموزش به زبان مادری در کنار زبان فارسی پرداخته شود. همچنین به بررسی نتایج تحقیقاتی پرداخته شده که همگی آنها نقش زبان مادری را در یادگیری و شکل‌گیری و تثبیت هویت ملی تایید می‌نمایند. با توجه به اینکه در دوره پیش دبستانی اهداف خاصی مد نظر است که دو مورد از مهم ترین آنها آموزش زبان و شناخت هویت ملی می‌باشد لذا همراهی زبان مادری و زبان فارسی در مناطق دوزبانه بیشترین کمک را هم به یادگیری زبان و هم به شکل‌گیری هویت ملی نوآموزان خواهد کرد.

واژه گان کلیدی: زبان مادری، هویت ملی، دوره پیش دبستانی، نوآموزان